

LØVSTAKKSIDENE

Menighetsblad for Løvtakksiden menighet

DEN NORSKE KIRKE

Nr. 3/2023 Julenummer

Jul i Løvtakksiden

Løvstakksiden menighet

Solheim kirke, Hordagaten 28

St Markus kirke, Lien 45

Kontor i Hordagaten 28,
5055 Bergen

Kontortid: Ta kontakt på forhånd.

Telefon: 55 30 81 30 / 995 22 847

E-post:

lovstakksiden.menighet.bergen@kirken.no

Bestillinger av dåp, vielser og

gravferd på Kirketorget:

telefon 55 59 32 10

og kirketorget.bergen@kirken.no

Menigheten på nett:

•www.lovstakksidenmenighet.no

•facebook.com/

lovstakksidenmenighet.no/

•instagram.com/

lovstakksidenmenighet/

Ansatte og menighetsråd

Sokneprest

Anne Line Holme Kroken

Diakoniarbeider (vikar)

Ebba Fridh

Kantor Mariko Takei Myksvoll

Daglig leder (vikar)

Ommund Lindtjørn

Kirketjener Bjørg Karin Husa

Menighetspedagog (15%)

Kristian Storevik

Konfirmantleder (20%)

John Bertin Bjørke Hellerslien

Seniorprest/prostiprest Atle Moe

Leder for menighetsrådet

Sverre Johan Nærheim

Menighetsbladet

Utgitt av Løvstakksiden menighet ved menighetsrådet

I redaksjonen for dette bladet:

Ommund Lindtjørn (redaktør),

Atle Moe og Knut Kvalsvik

(formgivning)

Forsidefoto: Knut Kvalsvik

Trykket av RKGrafisk AS

Distribuert av Posten Norge AS

Har du tips til neste nummer?

Frist for innsending: 1. mars.

Bruk gjerne e-post til å sende inn.

Vårt bidrag til jul

Norge er ett av verdens rikeste og beste land å bo i, men dessverre får ikke alle som bor her like mye del i det. I den senere tid har pilene pekt feil vei, og stadig flere opplever å få det vanskelig midt i velferdssamfunnet. Først og fremst er dette politikernes ansvar; men vi i Løvstakksiden menighet forsøker å gi *vårt* lille bidrag til at ting kan bli *litt* bedre.

Nytt i år er prosjektet «Julegave fra meg til deg», der barnefamilier i vårt område kan søke om gaver til barna (side 14). Og noe som er som tidligere, er at Kirkens Bymisjon inviterer til feiring på julaften (side 5). Ellers har vi mange arrangementer av varierende slag, som vi håper kan gi noe på forskjellig vis, og de fleste av dem er gratis.

I dette bladet kan du også lese intervju med mennesker som ikke bare har hatt det lett: Målfrid Thunes (side 6) og Nils Laupsa Mæhle (side 8). Kanskje kan det virke inspirerende? Kanskje kan det også inspirere å igjen tenke på en som ble født i Betlehem for 2000 år siden, og som heller ikke fikk det lett? Kan det gi oss en strime av håp?

Knut Kvalsvik

Vil du gi en gave til menighetsbladet?

Det koster penger å trykke og distribuere bladet. Du kan gi en gave til dette formålet på:

- VIPPS: 645873
- Bankgiro: 5083.05.65067, merk «blad»

TRENGER DU NOEN Å SNAKKE MED?

Ring eller skriv. Vi er her. Alltid. [kirkens-sos.no](https://www.kirkens-sos.no)

SOS
22 40 00 40

SOS
CHAT

SOS
MELDING

KIRKENS
SOS

En strime av håp

Dypt i mennesket ligger håpet. Selv om vi ikke alltid greier å se det, ligger kraften likevel dypt i oss; den som gjør at vi prøver å reise oss, gå et steg videre, løfte hodet.

Mange steder i verden møter en denne julen med fravær av håp. I land som er berørt av krig og ufred, i områdene som er truet av miljøkatastrofer og hvor de som bor der er usikre på om det er en framtid der. Vi vet at det er mange mennesker som møter julehøytiden med frykt og sorg, snarere enn med glede og håp.

Og likevel – foran julen bærer mange av oss på et håp midt i det håpløse. Vi håper at julen blir god. Vi har tanker om hvordan julefeiringen skal bli, og med ambisjoner om alt som skulle gjøres, alt som skulle bakes, alt som skulle ordnes av stort og lite. Så kom vi kanskje ikke helt i mål, og vi kjenner oss slitne. Ønsket om det perfekte ble ikke oppfylt dette året heller.

Men er det noe den første julen lærte oss, så var det at den ikke var perfekt, i alle fall ikke etter vår målestokk: Et barn, født i en kald stall av en ung, ugift mor, med dyr og ustelte gjetere som de første gjestene. Nei, det kan vel på ingen måte sies å ha vært perfekt.

Julen favner om både det dypt menneskelige og det guddommelige. Den nå avdøde artisten og låtskriveren Hans-Erik Dyvik Husby sa det en gang slik: Det er en menneskelig ting å falle. Men det er en guddommelig ting å reise seg igjen. Det nyfødte barnet i krybben kom som en vi kunne kjenne oss lik med, samtidig som han kom med oppreisning og forvandling.

De to som nå sitter med barnet mellom hendene, Maria og Josef, som opplever dette underfulle og store de knapt kan forstå. De sitter med håpet i fanget. For uansett hvor merkelig og usikkert alt må ha vært for dem, med et barn som englene på himmelen sier er Guds sønn og med stjernetydende vismenn

som sier at denne gutten er en konge: Maria og Josef har håp for det nyfødte barnet!

Og selv om det meste i stallen og krybba i Betlehem er ulikt alt annet vi kan tenke oss: I dette er de lik oss. For uansett hvor vanskelige forholdene er når et barn blir født, om det er usikkerhet, krig, sult, ufred eller vold; og uansett hvor lite vi vet om hva framtida bringer og hvor mye frykt vi har for dagene som skal komme: Med et nyfødt barn kommer håp – om det så bare er en liten strime. Og slik kommer Gud til oss. Som en strime av håp. Med lys i det aller mørkeste.

Julen er høytiden der vi feirer at håpet ble gitt til verden. Og at i den første julen fikk jorden del i budskapet som har kraft i seg til å sette fanger fri, løse bånd og bringe menneske sammen. Gud deler våre kår. Jesus er sammen med oss i det vi alle har til felles: Å være barn. Å være mennesker. Å være avhengige av andre. Å sørge, å kjenne glede. Å bære på et håp.

I stallens kulde og mørke springer håpet frem. Det sårbare barnet i krybben viste seg sterkere enn all jordisk makt. Den første julen var et vendepunkt i menneskets historie. Julen er den meste løfterike av alle høytider. Lyset og håpet er kommet til jorden.

Derfor er det en guddommelig ting å reise seg igjen.

*Ragnhild Jepsen,
biskop i Bjørgvin*

Juleevangeliet – på flere språk

På norsk bokmål, fra <https://bibel.no/nettbibelen> (Lukas 2)

Det skjedde i de dager at det gikk ut befaling fra keiser Augustus om at hele verden skulle innskrives i manntall. Denne første innskrivningen ble holdt mens Kvirinius var landshøvding i Syria. Og alle dro av sted for å la seg innskrive, hver til sin by.

Josef dro da fra byen Nasaret i Galilea opp til Judea, til Davids by Betlehem, siden han var av Davids hus og ætt, for å la seg innskrive sammen med Maria, som var lovet bort til ham, og som ventet barn. Og mens de var der, kom tiden da hun skulle føde, og hun fødte sin sønn, den førstefødte. Hun svøpte ham og la ham i en krybbe, for det var ikke husrom for dem.

Det var noen gjeterere der i nærheten som var ute på marken og holdt nattevakt over flokken sin. Med ett sto en Herrens engel foran dem, og Herrens herlighet lystet om dem. De ble overveldet av redsel. Men engelen sa til dem: «Frykt ikke! Se, jeg forkynner dere en stor glede, en glede for hele folket: I dag er det født dere en frelser i Davids by; han er Messias, Herren. Og dette skal dere ha til tegn: Dere skal finne et barn som er svøpt og ligger i en krybbe.» Med ett var engelen omgitt av en himmelsk hærskare, som lovpriste Gud og sang:

«Ære være Gud i det høyeste,
og fred på jorden
blant mennesker Gud har glede i!»

Da englene hadde forlatt dem og vendt tilbake til himmelen, sa gjeterne til hverandre: «La oss gå inn til Betlehem for å se dette som har hendt, og som Herren har kunngjort for oss.» Og de skyndte seg av sted og fant Maria og Josef og det lille barnet som lå i krybben. Da de fikk se ham, fortalte de alt som var blitt sagt dem om dette barnet. Alle som hørte på, undret seg over det gjeterne fortalte. Men Maria tok vare på alt som ble sagt, og grunnet på det i sitt hjerte. Gjeterne dro tilbake. De lovet og priste Gud for alt de hadde hørt og sett; alt var slik som det var sagt dem.

På polsk, fra <https://biblia.tb.org.pl/biblia/BE/LUK.2/>

W tamtych dniach wyszedł dekret cesarza Augusta, aby w całym imperium przeprowadzić spis ludności. Ten pierwszy spis został przeprowadzony za Kwiryniusza, namiestnika Syrii. Udawali się wszyscy, aby się zapisać, każdy do swojego miasta.

Wyruszył także Józef z miasta Nazaret w Galilei, do Betlejem, miasta Dawidowego w Judei, ponieważ pochodził z domu i rodu Dawida, aby się zapisać wraz ze swoją żoną Marią, która oczekiwała dziecka. A gdy tam byli, nadszedł czas, aby porodziła. I urodziła swojego pierworodnego syna, zawinęła Go w pieluszki i położyła w żłobie, ponieważ zabrakło dla nich miejsca w gospodzie.

W tej okolicy koczowali pasterze i trzymali nocne straże nad swoim stadem. Nagle ukazał się im anioł Pana i chwala Pana zajaśniała wokół nich. Ogarnął ich wielki strach, lecz anioł powiedział do nich: Nie bójcie się! Oto przynoszę wam dobrą nowinę, wielką radość dla całego ludu. Dziś w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, który jest Chrystusem, Panem. A oto znak dla was: Znajdziecie Niemowlę zawinięte w pieluszki i położone w żłobie. Natychmiast dołączyły do anioła liczne zastępy z nieba, które wielbiły Boga i mówiły:

Chwała Bogu na wysokościach,
a na ziemi pokój ludziom,
których sobie upodobał.

A kiedy aniołowie wrócili do nieba, pasterze mówili między sobą: Chodźmy do Betlejem i zobaczmy to, co Pan nam oznajmił. Niezwłocznie poszli i znaleźli Marię, Józefa i Niemowlę położone w żłobie. Gdy Je zobaczyli, opowiedzieli, co im zostało objawione o tym Dziecku. Wszyscy, którzy słuchali, dziwili się temu, co opowiadali im pasterze. A Maria zachowywała wszystkie te słowa i rozważała je w swoim sercu. Pasterze natomiast wrócili, wielbiąc i wysławiając Boga za wszystko, co usłyszeli i zobaczyli, jak zostało im powiedziane.

På ukrainsk, fra <https://bibel.no/nettbibelen>

І сталося тими днями, що вийшов указ кесаря Августа переписати всю землю. Цей перепис уперше відбувся, як Сирією володів Кириній. І йшли всі записатися, кожний до свого міста.

Пішов і Йосиф з Галилеї, з міста Назарета, до Юдеї, до міста Давидового, що зветься Вифлеємом, — бо був він з дому та з роду Давидового, — записатися з Марією, зарученою з ним [жінкою], яка була вагітна. І сталося ж так, що коли вони були там, сповнилися дні, щоб їй народити. І вона народила свого Первістка — Сина, сповила Його й поклала в яслах, оскільки в гостиниці не було для них місця.

А в тій місцевості були пастухи, які вночі перебували в полі та стерегли свою отару. Аж [ось] Господній ангел став між ними, і слава Господня осяяла їх, і вони були охоплені великим страхом. Та ангел сказав їм: Не бійтеся, бо я звіщаю вам велику радість, яка буде для всього народу: для вас сьогодні в місті Давида народився Спаситель, Який є Христос Господь. А ось вам ознака: знайдете сповите Немовля, Яке лежить у яслах. І раптом з'явилася біля ангела сила-силенна небесного війська; вони хвалили Бога і проголошували:

Слава Богові на висоті,
а на землі —
мир у людях доброї волі!

І сталося, що коли ангели відійшли від них на небо, пастухи почали говорити один одному: Ходімо у Вифлеєм і погляньмо, що там сталося, про що Господь сповістив нам! Поспішаючи, вони прийшли та знайшли Марію, Йосифа й Немовля, Яке лежало в яслах. Побачивши, вони розповіли про те, що було сказано їм про цю Дитину. І всі ті, які чули, здивувалися зі сказаного їм пастухами. Марія ж зберігала всі ці слова, беручи до свого серця. А пастухи повернулися, славлячи й вихваляючи Бога за все, що чули та бачили, як їм було сказано.

Julebasar

i Solheim kirke

lørdag 2. desember kl.12–15

Tradisjonen tro blir det gammeldags basar i menighetssalen i underetasjen. Kjekt for både små og store! Kom og opplev en sosial samling med førjulsstemning!

Program:

- Sang og opplesning
- Kafé
- Trekning på loddbøker
- Åresalg og trekning på årer

Mange fine gevinster!

Vi vil takke butikker og virksomheter i nærmiljøet som har gitt oss gaver til utlodningen! Inntekten går til arbeidet i Løvsstakksiden menighet.

Julefeiring i St. Jakobs kirke

**Velkommen til å feire julaften
sammen med oss i Kirkens
Bymisjon!**

**Vi åpner dørene kl. 15:30, guds-
tjeneste starter kl. 16. Deretter blir
det julemiddag, juletrengang,
allsang og hyggelig fellesskap.**

**Påmelding via qr-kode
eller tlf. 55 30 72 00**

KIRKENS
BYMISJON

Hun gleder seg til julesangene – og har sin favoritt!

– Sangen betyr så mye for meg! Jeg tar ofte Lars Søråas skolesangbok fram og synger for meg selv. Vi lærte salmer og sanger i skolen da jeg gikk på barneskolen. Skoledagen begynte alltid med en sang. Sangene har fulgt meg gjennom livet og kan fortsatt gi glede og trøst.

Tekst og foto: Helge Unneland

Vi har møtt Målfrid Thunes hjemme i hennes bolig i Mindeveien. Hennes 90-årsdag ble feiret på selve dagen, 30. august, på et onsdagstreff i Solheim kirke, i menigheten der hun har lagt ned en stor frivillig innsats i sitt voksne liv. Det kom overraskende på jubilaranten at «noen» (Solveig Sjursæther) hadde tatt initiativ til å gjøre noe ekstra!

Sine første fire leveår hadde Målfrid, f. Lofthus, i Tartargaten i Sandviken. Hun var eldst av fire søsken. Familien flyttet etterhvert til Jægermyren i Ytre Sandviken. Året da hun skulle begynne i 1. klasse på barneskolen kom krigen

til landet.

– Jeg husker jeg spurte far om hvorfor det tordnet slik, og han fortalte at det var kanonskudd fra Hellen batteri og at det var brutt ut krig.

Okkupasjonsmakten beslagla Sandviken skole. Skolegang fikk hun derfor med sin klasse på Ellerhus aldershjem. Da krigen var over fikk de gå på Sandviken skole. I Sandviken kirke gikk hun på søndagsskolen, her ble hun konfirmert sammen med 70 andre og her ble hun og Hans Thunes viet.

Tre barn har hun født. Med stor sorg fulgte hun datteren Sonja til graven. Lise er nå på pleie- ▶

hjem og yngstegutten Terje bor i bofellesskap. Terje er en kjent skikkelse i bybildet som frontfigur og humørspreder i bandet «Proffene» og en ihuga Brann-supporter. Han slår gjerne av en prat med mange som han møter på sin vei! Han er også sang- og musikkinteressert og er trofast deltaker i Fridalen kirke.

En ung Terje Thunes

Siden familien flyttet til Løvestakksiden har Målfrid vært aktiv i menighetens frivillige arbeid. Hun har vært innvalgt i menighetsrådet for Solheim i flere perioder og hatt lederansvar der. Hun ble med i foreningen «Kirkepryd». Formålet var å skaffe midler til menighetsarbeidet, blant annet gjennom den årlige basaren som samlet mye folk. Mest kvinner og barn, men også et bord med bare «herrer».

Målfrid var nok imot sammenslåingen med St Markus menighet, men med tiden har «det

Søskenflokket. Fra høyre øverst (og etter alder): Målfrid selv, Åslaug, Lars Dagfinn, Solveig

gått seg til». Nå er hun en like trofast deltaker om det er gudstjeneste eller onsdagstreff – «her eller der».

– Før kunne jeg spasere til gudstjenestene, nå blir jeg hentet av Ragnvald! Det var så stemningsfullt å høre kirkeklokker over hele Bergensdalen fra Solheim, Årstad, Fridalen, Landås og Slettebakken – med rette vindretning.

Du er glad i sang. Har det alltid vært slik?

– Mor sang mye hjemme i barndommen og far sa til meg: «Hadde jeg hatt råd skulle jeg betalt sangtimer for deg». Alle liker litt skryt og det har hendt at folk på dagsenteret etter en fellessang sier: «så god stemme du har». Slikt gleder! Men jeg tenker ikke på at andre hører. Jo, sangen betyr mye. Jeg har hatt tunge tider i livet. Sangen har ord og toner til trøst. Derfor er jeg så glad i de gamle sangene og salmene.

Nå er det snart jul igjen, har du en favorittsalme?

– Ja, jeg gleder meg til å synge julesangene! Det er så mange å velge blant! «Det kimer nå til julefest» er en favoritt – og «Glade jul».

Hvordan var barndommens jul for deg?

– Jeg husker det var høytid når far tente levende lys på juletreet. Da var det full oppmerksomhet på dette vidunderlige synet. Vi fikk pakker, men det var helst nødvendige ting. Under krigen var det mangel på det meste, men jul og høytid ble det!

Foto med de nygifte i turantrekk. Hans med genser strikket av Målfrid.

Hils på Nils!

På Løvstakksiden bor det mange forskjellige og hyggelige mennesker. Kanskje kan terskelen for å slå av en prat bli litt lavere, når vi vet litt om hverandre fra før? Nils Laupsa Mæhle er en av dem som nettopp bidrar til å rive ned tersklene mellom oss, og som lett tar en prat med de fleste!

Tekst: Berit Eggen Solstad. Foto: Nils.

Fakta om Nils:

- Alder: 48 år, samboer i 12 år med Sandra.
- Pappa til André (16), Johannes (14), og Nils Victor (6).

Noen husker kanskje Nils fra tiden da han jobbet på Matkroken på Blekenberg. Der var han den alltid smilende og hjelpsomme butikk-mannen: kvikk i replikken og med godt humør.

Du har jo fått et rykte her omkring som imøtekommende, hyggelig, blid og hjelpsom...

– Så kjempehyggelig å høre!

Er du bare slik eller er du bevisst på å være slik?

– Begge deler. Det er jo noe med at man ser hvordan verden reagerer på ting. Det er jo veldig mye hyggeligere å være i en verden der folk er greie med hverandre, enn å være i en verden der man er kort og sur og korrekt og kjedelig med hverandre. Jeg drar gjerne den der spøken som er litt sånn på kanten med de eldre damene. De synes jo det er kjempegøy. 90 år gammel – men, de bare: «YES! Endelig en som ikke bare behandler meg som en 90 år gammel. Jeg har faktisk levd et liv, og i alle fall 60 av de årene var jeg ganske ung!». Vi må

huske det – huske folk for ikke bare hvordan de ser ut, men for den de også kanskje har vært, eller for hvem de kan være. Prøve på det. Også tørre være litt vågale. Vi må ikke være så redde hele tiden for å trække feil. Noen av kulturforskjellene er jo vanskelig å håndtere og jeg har hatt noen diskusjoner. Det er mest kvinnene som handler i butikken, så det er flest kvinner jeg har snakket med. Jeg har diskutert bla. om hijab på små jenter: «er det kultur? Står det i koranen? Nei, det står ingenting i koranen om det», kunne jeg si. Da kunne de komme tilbake etter en uke og si at ja, jeg hadde rett, det står ingenting i koranen om hijab... Jeg tror vi skal tørre å ta den type samtaler. Ikke være så redd for det. Vi vil jo bare forstå det som er annerledes.

Hvis du ser at folk har opplevd noe helt forferdelig, så må du tørre å ta den der kjempvanskelige praten, også heller bare trække feil og så kunne si at «nei, nå var jeg kjempeteit med måten jeg sa det på. Beklager!» Men, 99, 99 % av gangene er jo folk veldig glad for at du tør å møte dem der de er – og så ta den praten.

Hver dag en bonus

Så er det kanskje lett å tenke at livet har fart snilt med folk som virker så positive. Men, Nils forteller villig vekk om både opp- og nedturer.

– I 2006 knuste jeg armen. Så reiste jeg til India og kom hjem med tyfoid-feber og holdt på å dø. Jeg ble innlagt på Haraldsplass, i et lite rom på medisinsk avdeling. Der lå jeg i to uker med sykepleiere som kom inn til meg i full «månedrakt»... Min søster kom på besøk. Kvelden før holdt jeg på å dø, for de fikk ikke ned feberen min. Først da de fikk pakket meg inn i varmeposer, vippet feberen i riktig retning. Min søster kom inn og sa: «ka e det som skjer her? Ka e det som står på veggen?» «Ka du mener»? spurte jeg.

Så leste min søster «skriften på veggen»: «*For selv om jeg vandrer i dødsskyggens dal, frykter jeg intet ondt, for du er med meg, din kjepp og din stav, de trøster meg*»

Og vi begynte å le og jeg tenkte: jeg kommer til å leve. Og siden det har jo hver dag vært en bonus! Så, det er ikke tull engang – hver dag er en bonus.

Det var en kjempelatter og jeg husker at det var et sånt vendepunkt: nå kommer jeg faktisk til å overleve. Dette kommer til å gå bra. Så, om det var bønnen på veggen eller latteren, det må gudene vite.

Å jobbe på Matkroken

– Etter fem måneder med sykemelding var jeg tilbake på Matkroken.

Hvordan synes du det var å jobbe der?

– Veldig varierende. På den positive siden var innvandrerne, som alle snakker om. For en gjeng! For en hyggelig gjeng, for en glede å få være i «førstelinjen» for våre nye landsmenn: for flyktninger, som når de kommer ikke kan et ord norsk, som står der med et bankkort: «hvor mye penger har jeg?», liksom. «Hva kan jeg kjøpe for disse tallene her – hva skal jeg gjøre her nå?» At jeg fikk hjelpe dem... Den dag i dag har jeg folk jeg møter i gatene i byen som kommer mot meg og sier ting som: «Å! min venn! Min venn! Tusen takk for at du hjalp oss her i 2013 når vi var ny her». Og alle somalierne som sier til meg: «du er ikke norsk, du.» Det kan selvfølgelig være både positivt og negativt, men det de mener er at jeg tar kontakt med folk, ser at folk trenger hjelp, og at jeg har et ønske om å hjelpe. Det å gi litt av seg selv... Det er nok noe der...

Men, jeg ble sliten av episoder med vold som fant sted i og ved butikken. Matkroken hadde alle slags kunder – og mange av samfunnets slitere: psykisk syke, fattige, narkomane, alkoholikere. Den siste tiden jeg jobbet der var jeg svært preget av stress forårsaket av at jeg alltid måtte være i beredskapsmodus med hensyn til akutt vold og aggresjon fra kunder. Det tok lang tid å komme meg ut av den stresstilstanden kroppen var kommet i etter at jeg sluttet der.

Det var noen tøffe år fra da Nils sluttet på

Matkroken og frem til for ett år siden da han fikk ny butikkjobb.

– Jeg ble syk, rett før koronaen slo til. Så ble min samboer syk og innlagt over flere måneder. Ansvaret for barna ble jeg alene om og det krevde mye av meg. Heldigvis fikk jeg hjelp av familie, noe som reddet oss. Jeg kom til slutt i gang med jobbsøkerkurs. Der var det en utrolig hyggelig dame som gav meg veldig god støtte og hjelp. På det tidspunktet hadde jeg ingen energi eller selvtillit, ingen tro på meg selv i det hele tatt. Der og da trengte jeg en voksen til å holde meg i hånden og si: «dette fikser du, dette klarer du, du er god».

Jeg sendte sikkert 50 jobbsøknader og ingen svarte. Så spurte jeg meg selv: hvor har jeg egentlig lyst til å jobbe, da? Hvor vil jeg være? Jo, jeg har lyst til å jobbe på Clas Ohlson. Der ser jeg at det er hyggelig, der har jeg lyst til å være. Jeg fikk en kjempefin attest fra daglig leder på Matkroken. Få dager etter fikk jeg tilbud om vikariat hos Clas Ohlson. Jeg er veldig glad for den jobben. Og der er det profesjonelle vakter som håndterer krevende situasjoner så snart vi tilkaller hjelp. Jeg kan ikke sitte på kontor. Jeg må ha folk rundt meg, jeg må ha liv og røre, eller så fungerer jeg ikke. I møte med kunder er 499 av 500 kunder glade og takknemlige. Skal den ene, tilsynelatende sure eller tverre kunden, definere hvordan jeg skal møte de 499 andre? Man får heller bare jobbe seg rundt «surpotten». Det kan jo også være med god grunn at vedkommende er en «surpott»: kanskje har han smerter, hvem vet? Jeg trives i den rollen hvor jeg kan være til hjelp, ha en hyggelig samtale, møte folk. Det er kjempekjekt. Superhyggelig. Finne en løsning og gå videre med godt humør.

Å bo på Løvstakksiden

Du har bodd lenge på Løvstakksiden. Hva liker du med å bo her?

– Her liker jeg at vi er nært byen og likevel langt nok vekk fra byen. Vi har naturen nær oss og ungene har grei vei til skolen. Så er det noe med folkene som bor her. Det er en åpenhet her som jeg ikke har opplevd andre

steder, folk er litt friere, tror jeg. Det er en annen gjeng som går her.

Jeg kan se forsiden i avisen med en mor som holder barnet sitt i hånden og forteller trist om at det går narkomane på butikken, de er redde. Men, her oppe er det sånn: «ja, her går det narkomane... de må skjerpe seg! De kan ikke bare gjøre sånn og sånn...» Vi kan snakke til hverandre: «Du, skjerp deg! Plukk opp bosset etter deg!» Folk oppfører seg ikke mot de narkomane på annen måte enn mot alle andre. Vi er mennesker, alle sammen.

Også er jeg glad i innvandrerne. Det er veldig fint å være i en verden der folk er forskjellige. Der vil jeg skryte av kirken. Jeg har truffet flere kunder i butikken etter at de har vært i kirken på middag for eksempel. De er ikke kristne, men i kirken er det et godt sted å samles, det er hyggelig der. Og de har grupper med kvinnefelleskap på trygge premisser. Forsamlinger, kirker, organisasjoner, religiøse – eller hva det måtte være: det er jo først og fremst en samling mennesker, og det er jo menneskene i den gruppen som definerer hva dette blir. Kirken her har klart å finne de riktige folkene til de riktige stillingene, på en eller annen måte, som gjør at folk har lyst til å være her. Jeg er ikke religiøs, snarere tvert imot, men jeg synes det var veldig hyggelig å være med på konfirmasjon og dåp... Eldstemann skal konfirmere seg nå. Det synes jeg er kjempehyggelig fordi jeg vet at i kirken her er det en god gjeng og det er ikke noe tull her. Det er skikkelig. Fra oppveksten min kan jeg huske hvordan vi opplevde skillene mellom «oss andre» og «de gode kristne». Jeg fikk høre fra en kamerat at moren hans ikke tillot at vi lekte sammen siden jeg ikke var døpt og fordi jeg bannet. Sånn er det heldigvis ikke her.

Familie og fritid

I fritiden – hva gjør du da?

– Jeg er på slankeren! Tatt av 20 kg på to år. Depresjon, spising, stillesitting, syntes synd på meg selv i årevis og mere sykdom førte til overvekt og skyhøy kolesterol. Nå løper jeg

nesten hver dag, går tur på fjellet. Ellers er det jo å være med familie, finne på ting med dem. I min ideelle verden blir alle med på tur på fjellet, men det blir som oftest bare med minstemann. Så er jeg veldig glad i å lage mat, har alltid likt det. På frivilligbasis er det jo Sandra, min samboer, som er den flinkeste av oss. Alt av FAU-aktivitet og skolegrupper – der er hun med.

Og julen, da? Hvordan feires den?

– Jula er typisk norsk, vi reiser opp til Volda og feirer jul med familien til Sandra. Hun er adoptert colombianer og vokst opp landlig i Volda, så jeg ser på henne som mer norsk enn meg.

Noe du vil legge til, sånn helt på tampen?

– Vi må ta vare på hverandre, gi hverandre rom

for å være forskjellige. Være åpen og forsøke å se bak hudfarge og klesdrakt, eller lukt, eller hva det nå måtte være. Noen av de mest interessante og morsomme samtalen jeg har hatt har vært med noen av de mest slitne av oss. Jeg glemmer ikke en av byens slitne alkoholikere som sa: «Nils, no ska du høre her: eg har vært skapsprenger i 30 år, eg har åpnet sikkert oppi de hundrede pengeskap, men det e en ting eg har lært: du må aldri gi opp!»

Nils ler høyt:

– Sånne samtaler får du ikke med vanlige folk!

Så rekker han frem hånden og takker:

– Veldig hyggelig at dere tok kontakt. Jeg ble veldig rørt: «vil de snakke med meg??»

Camp Vestland

Tekst og foto: Ebba Fridh, diakoniarbeider

Det er søndag og høstferien er gång. Fler og fler konfirmander fyller Bergen busstasjon med sin packning inför fyra dagars läger på Camp Vestland. Säkerligen är flera forskjellige tankar och følelser inför att åka på läger, men den følelsen som syntes bland ungdomarna när de klev ombord på bussarna var nyfikenhet, glädje och felleskap.

Camp Vestland arrangeras av KFUK-KFUM, en kristen barn-och ungdomsorganisation som är en del av globala YWCA- och YMCA-rörelsen. KFUK-KFUM kämpar för allas rätt till att leva och utvecklas och driver flera projekt och aktiviteter för barn och unga.

Løvstakksidens konfirmander, tillsammans med 300 andra konfirmander anlände till Norheimsund och Camp Vestland och schemat drog igång direkt. Klassrum skulle bli till sovsalar, madrasser skulle pumpas och sedan väntade veckans första kvällsshow för att hälsa alla välkomna.

Var morgon och kväll bjöds det in till show med musik, dans och introduktion till dagens tema. Temat för årets Camp Vestland var: «Sett, avslørt og elsket», där var dag på lägret hade

fokus på ett av orden. Under lägret fick konfirmanderna möjlighet att delta i olika former for trospraksiser och undervisningstimmor. Utöver detta fanns det gott om tid för att lära känna nya vänner, äta god mat och delta i massa olika aktiviteter.

Lägret sista kväll började med gemensam gudstjänst och avslutades med disco och dans.

Det blev torsdag morgon och det var dags att säga adjö till Camp Vestland och nya vänner för den här gången. Väl hemma i Bergen igen både tror och hoppas jag att både ledare och konfirmander kunde titta tillbaka på lägret med ett leende på läpparna.

Resultat av kirkevalget

11. september holdt Den norske kirke, DnK, valg til sine menighetsråd og bispedømmeråd. Her er hvem som ble valgt til vårt lokale menighetsråd i Løvtakksiden, samt litt statistikk.

Av Knut Kvalsvik

Her er de som ble valgt til Løvtakksiden menighetsråd. Vi skrev tidligere feilaktig at det skulle være 8 medlemmer i rådet. Det riktige er at det skal være 6 medlemmer.

Pos	Kandidat	Stem.
1	Jostein Gimmestad, f. 1982	119
2	Grete Alice H. Lindtjørn, f. 1982	116
3	Sven Gudmund Hinderaker, f. 1962	115
4	Carolina Valenzuela Vargas, f. 1962	111
5	Sverre Johan Nærheim, f. 1968	111
6	Ann Kristin S. Heggholmen, f. 1952	109

Ytterligere 3 personer fikk en stemme hver, men viste seg etterpå å ikke være aktuelle. Dermed er der ingen varamedlemmer.

Anne Line Holme Kroken er også medlem av rådet som menighetens sokneprest.

Ommund Lindtjørn er rådets sekretær, siden han er daglig leder.

Rådet har hatt sitt første møte og valgt ny menighetsrådsleder, som ble Sverre Johan Nærheim.

Her er litt statistikk om valgdeltakelse:

Område	St.ber.	Antall stemmer		
		MR	BDR	Totalt
Løvtakk-siden	4 524	121 (2,7%)		144 (3,2%)
Bjergvin	387 024	32 208 (8,3%)	23 826 (6,2%)	34 190 (8,8%)
Hele landet	3 033 204	257 081 (8,5%)	193 676 (6,4%)	275 036 (9,1%)

St.ber. = Stemmeberettigede

MR = Menighetsråd

BDR = Bispedømmeråd

Bjergvin bispedømme består av 170 sokn.

Hele landet består av 11 bispedømmer med totalt 1147 sokn.

Se <https://www.kirken.no/nb-NO/om-kirken/slik-styres-kirken/kirkevalget/kandidatliste/>.

Åsta er blitt heltidspolitiker

Tekst: Atle Moe

Foto: Helle Frogner

Åsta Årøen, Løvtakksidens administrasjonsleder de siste årene, ble som ventet valgt inn i fylkestinget i Vestland for Venstre, og blir i egenskap av gruppeleder praktisk talt heltidspolitiker de kommende fire årene.

Hun har dermed gått ut av jobben i menigheten, og er erstattet av Ommund Lindtjørn, som i likhet med de andre i samme stilling i de andre bergensmenighetene, nå kalles daglig leder.

Ommund startet å vikariere for Åsta i sommer, da hun begynte med valgkampen, og ble kort presentert i forrige nummer av menighetsbladet.

JULEGAVE FRA MEG TIL DEG

VI ØNSKER AT ALLE SKAL HA EN SÅ GOD OG TRYGG JUL SOM MULIG, TIL TROSS FOR TIDER HVOR ØKONOMIEN ER EN UTFORDRING FOR MANGE.

LØVSTAKKSIDEN MENIGHET ØNSKER I ÅR Å SKAPE EN MULIGHET FOR AT BARNEFAMILIER SKAL KUNNE MOTTA JULEGAVER VIA MENIGHETENS PROSJEKT «JULEGAVE FRA MEG TIL DEG».

DETTE ER ET PROSJEKT MED GJENVINNINGSPERSPEKTIV OG GAVENE VIL KOMME FRA VELBEVART BRUKTBUTIKK.

HVEM KAN SØKE OM JULEGAVER?

ALLE FAMILIER MED BARN UNDER 18 ÅR SOM BOR I MENIGHETEN, DU MÅ IKKE VÆRE MEDLEM AV DEN NORSKE KIRKEN.

I påmelding til julegaver fyller du ut **antall barn, alder, kjønn og interesser**

Får du ikke til å skanne QR-koden kan du sende en melding til 40108227 med infoen vi etterspør.

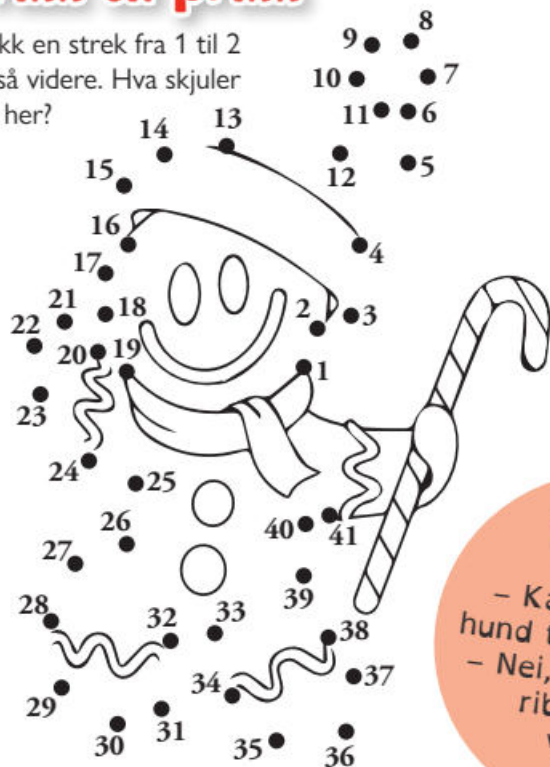
FRIST 4 DESEMBER 2023

BARNAS

Prikk til prikk

Trekk en strek fra 1 til 2 og så videre. Hva skjuler seg her?

Hjelp de vise menn!

Hjelp de vise menn å finne veien til det lille Jesus-barnet.

Vits

- Kan jeg få en hund til jul, pappa?
- Nei, i år blir det ribbe, som vanlig!

Fargelegg!

Tegning: Alessandro Coppola og Lorenza De Luca

Gi barnebladet Barnas til et barn du er glad i!

Disse oppgavene er hentet fra bladet.

Bestill abonnement på sondagsskolen.no eller 22 08 71 00

Finn fem feil!

Her er Jesus, Maria og Josef. De to bildene er nesten like. Finner du de fem feilene på bildet til høyre?

Tegning: Alessandro Coppola og Lorenza De Luca

Fødselen

– ein fantasi rundt Maria, Jesu mor

Av Knut Kvalsvik. Denne forteljinga er min fantasi, men motseier ikkje Bibelen på noko punkt.

Maria streva seg framover. Ho og Josef og reisefylgjet dei var med i hadde gått i mange dagar no. Det var kaldt og vindfullt, og det hadde regna ein god del. Det var inga tid på året for å vere på reise. Men når keisaren forlanga det, hadde ein ikkje noko val. Han skulle snart ha jubileum, 25 år på truna, og hadde befalt at alle vaksne menn skulle avleggje ein truskapseid og erklære at han var riket sin store far. Dermed måtte Josef avgjarde til sin fødeby, Betlehem, for å avleggje eiden der. Maria hadde ikkje behøvt å vere med, men han ville at ho skulle komme, og ho ville heller ikkje vere igjen utan han.

For ikkje så lenge sidan hadde ho besøkt kusina, Elisabet, ho som lik Maria sjølv bar på eit lovnadsbarn i magen, eit barn som ein engel hadde gjeve beskjed om. Dei to vordande mødrene hadde fyltest av stor glede, og dei hadde ledd mykje saman. Det var eit godt minne no.

Maria hadde gått over fjella til kusina, lettføtt som ho var, og van med å gå lange strekningar. Når det vart snakk om å reise til Betlehem, hadde ho ynskt å gjere det same igjen. Men Josef ville heller ta den lenger vegen gjennom Jordan-dalen, og no kjende ho at han hadde hatt rett. Det hadde vorte merkbart kaldare sidan besøket med kusina, og i dalen hadde det både vore litt lunare og mjukare for føtene å gå. Men ved Jeriko hadde dei måtta forlete dalen for å gå oppover mot Jerusalem.

Maria var letta då dei omsider kom dit og kunne gå inn gjennom ein av byportane. Men den store byen gav ikkje så veldig mykje ly. Den kalde vinden smaug seg ned også i gatene her, og strauk langsmed iskalde steinveggar.

Her løyste ferdafylgjet seg opp, dei skulle alle i forskjellige retningar. Maria og Josef fann seg

eit lite vertshus, der dei fekk seg litt mat og kvild. Men dei ville ikkje sitje lenge. Ein stivna fort av å sitje slik. Dessutan leid det på dagen, og dei var ivrige etter å kome heilt fram no.

Sola var i ferd med å gå ned og dei fyrste stjernene viste seg på austhimmelen då Maria og Josef gjekk inn i Betlehem. Josef visste kvar dei skulle: til huset der han sjølv haddde vakse opp, og der hans eldste bror, Jakob, og kona Lea no budde. Josef hadde snakka om det mange gongar på vegen.

Dei vart hjerteleg mottekne av broren og svigerinna, som hadde tre born allereide. Dei to eldste såg skeptisk på nykommarane, men det minste på Lea sin arm gjorde entusiastiske faktar då dei kom. Lea helsa varmt på Maria, og Maria kjende at ho allereide likte desse menneska.

Etter at Josef hadde avlagt eiden, vart dei buande med svogeren og svigerinna. Josef fann seg arbeid i distriktet, hans tenester som handtverkar var etterspurde overalt. Maria mangla heller ikkje noko å ta seg til. Det var så mykje som kulle gjerast for å få kvardagen til å gå rundt, og ho var van med å jobbe mykje. Men ho kjende meir og meir på at ho ikkje var heilt som før, for det var noko i magen hennar som vaks og vart stadig tyngre. Stadig oftare måtte ho stoppe opp og kvile. Heldigvis forsto svigerinna, og syrgde for at ho ikkje måtte gjere meir enn ho tålde.

Og vinteren svann, og det vart vår og varmare i veret. Ein varm og solfylt ettermiddag kjende Maria underlege smerter i magen. Det gjorde henne bekymra. Var det noko gale med den vesle der inne? Men då svigerinna fekk høyre om det, smilte ho berre lurt og sa at no gjekk naturen sin gang.

Så vart landsbyen si kloke kone tilkalla, ho som alltid tok kommandoen ved slike høve.

Mennene vart sende ut. Men fleire av kvinnene

i landsbyen kom og samla seg rundt Maria. Nokre av dei var i slekt med Josef, og nokre var også i slekt med henne sjølv. Og der, i huset til svogeren og svigerinna i Betlehem, omgjeva av kvinner frå landsbyen, der fødte Maria sitt fyrste barn. Det var ein velskapt liten gut, og høgst levande etter lyden å dømme.

Under mange og tildels motstridande råd frå dei som sat omkring, la ho han til brystet for å amme han for fyrste gong. Det var vanskelegare enn ho hadde trudd. Men særleg svigerinna sine råd hjalp, og etterkvart fekk ho det til.

Snart vart den vesle trøytt, og somna på magen hennar. Då sto ho opp og sveipte han inn på den måten som var skikken, både blant hennar eige folk og blant folka i landa omkring.

I den eine enden av romet, nærmast inngangsdøra, hadde svogeren og svigerinna sett av plass til dyra sine. Der var det også krubber som dyra kunne ete av. Men krubbene sto ubrukne, for på denne tida av året gjekk dyra ute heile døgnet. Ei av dei tok Maria og la barnet sitt i.

No slapp dei inn, dei som hadde venta utålmodig utanfor. Josef kom og stilte seg ved sidan av henne. Nyhendet spreidde seg, og snart virka det som om heile landsbyen kom for å sjå Maria sitt nyfødde barn.

Utpå kvelden kom det også inn gjetarar frå markane rundt omkring Betlehem. Dei hadde underlege ting å fortelje. Englar hadde vist seg for dei, og bedt dei gå inn i landsbyen for å sjå eit spesielt barn som var født. Og englane hadde sunge vedunderleg vakkert.

Maria måtte undre seg. Kva skulle det verte av dette barnet som syntest å vere omgjeve av så mykje himmelsk aktivitet? Her, blant vanlege, fattige folk i ein liten landsby var sløret mellom kvardagen og den himmelske verda vorte veldig tynt. Dei store og fine, derimot, visste ingenting om det – enno i alle fall. Og det var gjerne like bra. Ein visste aldri kva slike folk kunne finne på. Ho klemde hardare om Josef, og tenkte at dei måtte gjere alt dei kunne for å beskytte dette barnet.

Betlehem som byen var ca. 1840. Steintrykk etter David Roberts. Frå wellcomecollection.org.

To store konserter

Bergen Barokk

Bergen Barokk ble dannet av Frode Thorsen og Hans Knut Sveen i 1994 i forbindelse med en konsertserie i regi av Bergen kommunes kulturavdeling, og er i dag en av Norges ledende tidligmusikk-grupper.

Torsdag 21. desember kl. 19 kommer de til Solheim kirke.

Billetter.

Draumkvedet

På nyåret, lørdag 20. januar kl. 15, kommer Silje Solberg og Hans Knut Sveen til Solheim kirke med en framføring av middelalder-diktet Draumkvedet.

Her er det fri entré.

Konsert
i Solheim
kirke,
21. des.
kl. 19.00
Billetter
barokk.no

Arr. i samarbeid
med menigheten,
støttet av
Kulturdirektoratet
og
Bergen kommune

Konsserter vinter 23/24

- 🎵 **Søndag 10. des. kl. 17:00 i St Markus kirke**
Julekonsert med flere kor
v/Bergen og Hordaland Sangerforbund
- 🎵 **Onsdag 13. des. kl. 17:00 i Solheim kirke**
Lucia-konsert
Vi synger advents- og julesanger
Solister, sangere, Lucia-tog
Ledere: Heidi Husevåg, Ommund Lindtjørn
Kantor: Mariko Takei
- 🎵 **Torsdag 14. des. kl. 19:00 i St Markus kirke**
Julekonsert med klassisk fordypning
v/Bergen kulturskole
- 🎵 **Torsdag 21. des. kl. 19:00 i Solheim kirke**
Bergen Barokk
Billetter
Støttet av Kulturdirektoratet og Bergen kommune
- 🎵 **Lørdag 20. jan. kl. 15:00 i Solheim kirke**
Draumkvedet
v/ Hans Knut Sveen og Silje Solberg
- 🎵 **Lørdag 10. feb. kl. 15:00 i St Markus kirke** ☕
«Afternoon TEA concert»
«Northern lights»
v/St. Paul-koret

Med forbehold om programendringer.
Fri adgang unntatt 21. desember,
anledning til å gi kollekt til orgelprosjektet vårt.

Mer konsserter våren 2024
kommer på våre nettsider og på Facebook.
Velkommen til nytt konsertår!

Det skjer våren 2024

- 🌸 Om **gudstjenester**, se neste side.
- 🌸 Det er **vegetarmiddag** hver mandag kl. 16–18 i perioden 22. januar– 22. april, bortsett fra 26. februar (skolens vinterferie), 25. mars og 1. april (påskeferie) i menighetssalen i **St Markus kirke** i underetasjen (egen inngang på nedsiden av kirken). Det er en sosial møteplass med deilig og billig mat for hele nabolaget.
- 🌸 Hver tirsdag kl. 13:00–13:45 er det **trening** med Frisklivssentralen, og det foregår utendørs bak *Solheim alderspensjonat*. Følger skoleruten.
- 🌸 Annenhver tirsdag er det **bibelkveld** i *Solheim kirke (møterommet)* kl. 18:30–20:30, med innledning ved Knut Kvalsvik og samtale. Datoer: 9. jan., 23. jan., 6. feb., 20. feb., 5. mars, 19. mars, tor. 4. apr., 16. apr, 30. apr. Ta gjerne med egen bibel!
- 🌸 Hver onsdag er det **sangaktivitet** for barn i skolealder i *Solheim kirke* kl. 17:00–17:45. Datoer: Fra 10. januar, ikke 28. februar (skolens vinterferie) eller 27. mars (påskeferie).

- 🌸 Annenhver onsdag er det **onsdagstreff** for godt voksne kl. 12–14.
Første dato: 17. januar.
Ellers var datoer og andre detaljer ikke klare ennå når dette bladet gikk i trykken.
- 🌸 Fredager er det **småbarnstreff** i *St Markus* kl. 10:00–12:30 med **babysang** kl. 11:30. Fra 5. januar, følger skoleruten. Se egen Facebookgruppe «Babysang St. Markus / Løvstakksiden».

Solheim kirke
Hordagaten 28

St Markus kirke
Lien 45

Våre to kirker

I Løvstakksiden menighet er der ingen Løvstakksiden kirke, i stedet har vi de to kirkebyggene St Markus og Solheim. Vi holder gudstjeneste avvekslende i hver av dem, som vist på denne siden, og har også mange andre tilstelninger i begge, som vist på forrige side.

Gudstjenester i Løvstakksiden menighet

Desember

03. des. kl. 11, 1. søn. i advent,

 Solheim, Lukas 4,16–22a:

Jesus står frem i Nasaret

Felles økumenisk

familiegudstjeneste/adventsfeiring

10. des. kl. 11, 2. søn. i advent,

 St Markus, Lukas 21,27–36:

Guds rike er nær, våk og be

17. des. kl. 11, 3. søn. i advent,

 Solheim, Lukas 3,7–18:

Frukt som svarer til omvendelsen

24. des. kl. 14, julaften

St Markus, Lukas 2,1–20:

Jesus blir født

Julaftensgudstjeneste

24. des. kl. 16, julaften

Solheim, Lukas 2,1–20:

Jesus blir født

Julaftensgudstjeneste

Man 25. des. kl. 12, Juledag,

St Markus, Johannes 1,1–14:

Ordet ble menneske

Høytidsgudstjeneste

Felles julelunsj etterpå sammen med Bergen internasjonale menighet

31. des. kl. 11, nyttårsaften,

 Solheim, Johannes 14,27:

«Min fred gir jeg dere»

Januar

07. jan. kl. 11, Kristi åpenbaringsdag,

 St Markus, Lukas 2,40–52:

Jesus som tolvåring i tempelet

14. jan. kl. 11, 2. søn. i åpenbaring,

 Solheim, Markus 1,3–11:

Døperen Johannes og Jesu dåp

21. jan. kl. 11, 3. søn. i åpenbaring,

 St Markus, Johannes 4,4–26:

Kvinnen ved brønnen

28. jan. kl. 11, Såmannssøndag,

 Solheim, Markus 4,26–34:

Såkornet og sennepsfrøet

Februar

04. feb. kl. 11, Kristi forklarelsesdag,

 St Markus, Markus 9,2–13:

Disiplene får se Jesu herlighet

11. feb. kl. 11, Fastelavnssøndag,

 Solheim, Johannes 12,20–33:

Jesu død og herliggjørelse

Familiegudstjeneste

18. feb. kl. 11, 1. søn. i fastetiden,

 St Markus, Matteus 16,21–23:

Om lidelsen og Peters protest

25. feb. kl. 11, 2. søn. i fastetiden,

 Solheim, Lukas 7,36–50:

Hun som fikk syndene tilgitt

Mars

03. mars kl. 11, 3. søn. i fastetiden,

 St Markus, Markus 9,17–29:

Jesus driver ut en vond ånd

10. mars kl. 11, 4. søn. i fastetiden,

 Solheim, Johannes 3,11–16:

Så høyt har Gud elsket verden

17. mars kl. 11, Maria budskapsdag,

 St Markus, Lukas 1,46–55:

Marias lovsang

24. mars kl. 11, Palmesøndag,

 Solheim, Matteus 26,6–13:

Jesus blir salvet

Familiegudstjeneste

 = anledning til dåp